

ע"פ 53693/11/18 - עדי טדלה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 18-11-53693 טדלה נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופטת חייה זנדברג
ערער עדי טדלה
נגד מדינת ישראל
משיבה
פסק דין

ערעור על פסק-דיןו של בית-משפט השלום לטעבורה בירושלים (כב' השופט ארנון איתן) בתת"ע 5152-01-18 מיום 7.10.2018.

כתב האישום

1. נגד המערער הוגש כתב אישום, שבו נטען כי המערער נהג ברכב ביום 27.10.2017 בשעה 09:32 כשרישיון הרכב פקע ולא פוליסט ביטוח בת תוקף, עבריות לפי סעיף 2 לפకודת התעבורה [נוסח חדש] ולפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], התש"ל-1970.
2. המערער כפר בעובדות כתב האישום, והתיק נקבע להוכחות.

פרשת ההוכחות

3. בפרשת ההוכחות העיד מטעם המדינה השוטר שרשם את הדו"ח. השוטר הגיש את הדו"ח, בו נאמר כי "בהתויו בסירור שגרתי הבחןתי בנהג הנ"ל שנаг לא חגור. נסעתني אחרי הרכב כאשר קשר עין רצוף עד לעצירתו. הנ"ל היה לבדו ברכב והתבקש להציג רישיונות. בבדיקה הרכב לא בתוקף מתאריך 11.9.20. ורישון הנהיגה גם לא תוקף מתאריך 15.1.16. כמו כן הנ"ל לא היה חגור".
4. תגבות המערער כפי שנרשמה על ידי השוטר בדו"ח הייתה:
"אני נהג רק בישוב, טענו שאני חייב כספ' ויש דיוונים בבית משפט".
5. בעדותו מסר השוטר תחילת שהוא זוכר את המקירה, אך לאחר שעין בדו"ח הוסיף ואמר כי "עכשו אני חשב שאני זוכר את האירוע, הנאשם גור בסמור לקריאונים, נעשתה בדיקה והתברר שאין לו רישון נהיגה ורישון רכב, לא היה משחו חריג, ראייתי אותו בלי חגורה".
6. בחיקرتו הנגדית התייחס השוטר לכך שבדו"ח רשום כי העבירה בוצעה ב" כניסה לאהבת ישראל" שבכוכב יעקב בשעה שלטעתה המערער אין רחוב בשם "אהבת ישראל" בישוב כוכב יעקב, אלא הרחוב המדובר ש"יר לתל ציון. תשובה השוטר הייתה " מבחינתי כוכב יעקב וטל ציון זה אותו הדבר".
7. כמו כן, השוטר הכחיש מכל וכל את טיעוני המערער בדבר מניע פסול שהיה לו ברישום הדו"ח:
"ת. לא נכון, לא קשור לאתמי או לא, ברגע שעשית עבירה אני אוכף אותה."

ש. אם עצרת אותה באמצעות הדרך ניחה אבל באת לתוך הבית שלי.

ת. לשאלת בית המשפט האם הגעתו לבתו של הנאשם, אני משיב שהה מתחם של קראווונים, עובדה שלא נתתי לו דו"ח על חנורה, רק על רישוון הרכב. הנאשם נהג בכל מקרה, אני נסעה אחריו עד שהוא נעצר, אני ראיתי אותו, אני ניגשתי אליו בתוך הרכב".

8. לאחר עדותו של השוטר, העיד המערער להגנתו. ואלו דבריו:

"כשהשוטר שאל אותי למה הרכב שלי ביל' רישוון, עניתי לו שיש לי בעית בבית משפט ולכנן אין לי רישוון, לבוא ולהאשים אותי האשמה. עונדתי רישוון הרכב לא היה בתוקף באותו הזמן. זה היה ביום שישי בזוקר, בערך בתשעה ומשהו, הייתי ליד הבית עם הבית שלי, הגיעו טויטה לבנה, הוא עוד שוטר שני מכיר אותו, ביקשו רישוון, נכנסתי לבית, הבאתי רישוונות, בסיוור שגרתי אפשר לבקש את זה, אני גם הייתי שוטר, יש לשוטר את הסמכות להגיד אתה מזוהה ולתת לאדם ללקת, לא לבוא לבית שלי ולבקש רישוונות, אני מתחכו כשוטר, אם ראיית אזרח שעשה עבירה תנעה קלה, אני יכול להזהיר אותו, אבל במקרה זה לא עשית שום עבירה, הוא הגע אל' הביתה, ביקש רישוונות. השוטר הסתכל עליו שם כאילו רצחתו מישחו, אפילו השוטר השני אמר לי בו, בוא לפה" (עמ' 5-6 לפרטוקול).

"ת. הוא עמד בפתח, בית קרקע, בדיק בכניסה יש כביש, הם באו מטה ציון, נכנס, עמד שם, ביקש ממני רישוונות וכשבאתו לידי להביא לו את הרישוונות, הוא אמר לי תעבור לצד השני.

ש. אז האירוע היה בכביש?

ת. בבית, בכביש ליד הבית, הרכב הוא החנה אותו ליד הבית, איפה שאני בונה את הסוכחה, הוא ביקש ממני לעبور לצד השני של הרכב" (עמ' 6 לפרטוקול).

"[שאלת בית-המשפט]: כמה זמן הרכב לא בתוקף?

ת. משנת 2011 לא יכולתי לחזור אותו כי פרצו לי לבית ובשנת 2014 הודיעו לי שאני לא יכול לחזור את הרישוון בגין חוב ועד היום הרכב מושבת".

הכרעת הדין

9. בית-המשפט קמא, לאחר ששמע את העדויות, החליט להרשיע את המערער בעבירה שיוחסה לו. בית-המשפט קמא קבע כי "החליטתי לקבל את גרסתו של השוטר ולדחות את גרסת הנאשם כבלתי נאמנה" (פסקה 5 להכרעת הדין). בית-המשפט קמא הוסיף וציין כי תגובתו של המערער, כפי שנכתבה על-ידי השוטר על אתר, מבססת אף היא נגד המערער, שכן התשובה כללה נתונים שיוכולים להיות רק בידיעת הנאשם ואין ספק כי השוטר כתב אותם בהסתמך על דבריו של הנאשם ולא מידעו האישי" (פסקה 7 להכרעת הדין).

10. בית-המשפט קמא הוסיף וקבע כי לא הוכח שהשוטר فعل ממנעים פסולים:

"התרשמתי מעדות השוטר כעדות מתונה וסדרורה, לא התרשםתי כי השוטר فعل ממנעים זרים כפי שניסה להציג זאת הנאשם" (סעיף 8 להכרעת הדין).

11. מטעמים אלו, ולאחר שהזהיר עצמו כי מדובר בעדות יחידה, הרשיית בית-המשפט קמא, כאמור, את המערער בעבירות שיוחסו לו.

גזר דין

12. לאחר שמייעת טיעוני הצדדים לעונש נגזר דיןו של המערער לkn 1,500, 30 ימי פסילה, וכן פסילה על תנאי.

13. על פסק-דין זה הוגש הערעור הנוכחי.

הערעור

עמוד 2

14. בערעורו טען המערער בהרבה כי בית-המשפט קמא טעה בשעה שנתן אמון בעדותו של השוטר ודחה בחומר אמון את עדותו שלו. המערער הבHIR כי לטענותו השוטר התאננו לו, וראיה לכך מצא בעובדה שהשוטר ניגש אליו בכניסה לבתו, ביום שישי בשעת בוקר, כשבתו של המערער לידיו. עוד טען המערער שהתייחסותו של השוטר לרוחב אהבת ישראל שגיה, וכי הרכב המذובר מושבת והוא לא נג בע. המערער אף טען כי גרסת השוטר, לפיה נסע מאחורי והצליח לראותו ללא חגורת בטיחות, היא בלתי סבירה.

15. המערער הוסיף כי הוא נתקל באפליה שוב ושוב, אך בשל צבע עורו, וטייר את המצוקה הכלכלית אליה נקלע בשל כך. המערער הדגיש שחרף כל זאת הוא מאמין את ילדיו לאהבה ולשוויון, ובכך הוא מאמין. המערער ביקש אףו כי לחלופין יתקבל ערעורו על גזר הדין.

16. ב"כ המדינה טען כי דין הערעור להידחות. ב"כ המדינה הטיעים כי טענות המערער בנוגע להכרעת הדין הן قولן טענות הנוגעות לממצאים שבעובדת, ובכך אין זה מדרכה של ערכאת הערעור להתעורר. אשר לגזר הדין, ב"כ המדינה סבר כי אין עילה להתעורר בגזר הדין, אך בשל נסיבות המקרא המזוחדות ולפניהם משורת הדין השאיר לשיקול דעת בית המשפט הפחתה מסוימת ברכיב הקנס.

דין והכרעה

17. דין הערעור על הכרעת הדין להידחות, ודין הערעור על גזר הדין להתקבל.

18. אשר לערעור על הכרעת הדין: בית המשפט העליון פסק ושב ופסק כי אין זה מדרכה של ערכאת הערעור להתעורר בממצאי מהימנות ועובדת שכן יתרון התרשםות הבלתי אמצעית מהudyim נתון בידיה של הערכה הדינונית. לדברי כב' השופט שטיין בע"פ 4802/18 פלוני נ' מדינת ישראל (2019) -

"הלכה עמננו היא שבית משפט זה בשבתו כבית משפט לערעורם איננו מתעורר בממצאי עובדה, ובפרט בממצאי מהימנות, אשר נקבעו על ידי הערכה הדינונית על בסיס התרשםות הישירה מהudyim שמסרו את עדותם לפניה... זאת, בכוון למספר חריגים צרים ומוגדרים, שאינם חלים במקרה דין" (שם, בפסקה 24 לפסק-הדין. וראו האסמכתאות הרבות המפורטוות שם).

19. כך הוא הדין גם במקרה הנוכחי. בית-המשפט קמא, שהתרשם באופן בלתי אמצעי מהudyim שהודיעו בפנוי ונחקרו בחקירה נגידית, ראה לנכון לקבל את עדות השוטר ולדוחות את עדותו של המערער, ולא הוכחה עילה להתעורר בממצאי מהימנות אלו.

20. בית-המשפט קמא נדרש לכל הסוגיות שהעללה המערער בהקשר זה (ובכלל זה לטיעון בדבר הרוחבו בו בוצעה העבירה ולטיעון בדבר המנייע הפסול שיוחס לשוטר), וראה לנכון לדוחותם. משעה שייתרן התרשםות מהudyim מצוי בידי הערכה הדינונית ומשעה שבית-המשפט קמא התמודד עם טיעוני המערער, וראה לנכון לדוחותם, תוך שהוא מפנה לתגובהו של המערער על אתר בפני השוטר כחיזוק למסקנותיו זו, לא קיימת עילה להתערבותה של ערכאת הערעור בהכרעת הדין של בית-המשפט קמא.

21. על כן, הערעור על הכרעת הדין נדחה.

22. שונה דינו של הערעור על גזר הדין. במסגרת הערעור פרס המערער יריעה רחבה בנוגע לנpsiובתו האישיות ולמצוותו הכלכלי, וכל אלו לא היו בפני בית-המשפט קמא. בתנאים אלו, ובפרט במקרים אודות מצאו הכלכלי של המערער (שמפתחה צנעת הפרט לא נפרטו), יש כדי להשفع השפעה של ממש על גובהו של הקנס שהושת על המערער. כאמור, במקרים אלו לא היו בפני בית-המשפט קמא ולכן לא יכולו להישקל על ידו. בכך מצטרפת העבדה שלמערער אין כל עבר תעבורתי שהוא, הגם שהוא נוגג כ-25 שנה, והדבר מדובר בעצמו.

23. ועוד: במקרה הנוכחי, בית-המשפט קמא קבע כמצוא שבעובדת שהשוטר **לא** פעל ממניינים פסולים, ואין כל עילה להתעורר בכך. אף על פי כן, והגם שב מקרה הטענה הנוכחית, כאמור, **לא** כך היה, ראוי לנכון לציין שדבריו של המערער בנוגע לגילוי האפליה בהם הוא נתקל שוב ושוב בהקשרים אחרים מעוררים הרהורים לא פשוטים. אין לי אלא ל"יחל כי" עוד מעט, עוד קצר, יתגשם החלום, "עוד מעט, עוד קצר, בקרוב נגאל" (ח"ם אידיסיס "המסע לארץ ישראל").

24. לפיכך, הערעור על רכיב הקנס בגין הדין מתකבל. הקנס שנגזר על המערער יעמוד על הסך של 750NL (להלן הקנס שנגזר על המערער בבית המשפט קמא). הקנס ישולם בשמונת תשומות חדשים שווים, הראשון שבהם ישולם ביום 1.5.2019.

25. בשאר חלקי גזר הדין לא ראוי עילאה להתעורר.

26. המערער יפקיד את רישוון הנהיגה שלו במצוירות בית המשפט לא יאוחר מיום 1.5.2019.

אשר על כן, הערעור על הכרעת הדין נדחה, והערעור על גזר הדין (רכיב הקנס) מתකבל.

ניתן היום, כ"ב אדר ב' תשע"ט, 29 מרץ 2019, בהעדך
הצדדים.